

[Qvist Jørgensen]

At åbne institutionerne udadtil er nærmest gået hen og blevet en slags modeord, som ingen vel rigtig kan have nogen indvendinger imod, tværtimod; men jeg tror, det er vigtigt at få understreget, at der er en lang række forhold, der bør forbedres.

F.eks. skal man nok vænne sig til at delegerede videre ud, end man gør, altså derud, hvor tingene foregår, ude i institutionerne. Disse institutioner bør så også udstyres med en videregående beføjelse, også i økonomisk henseende. Man kunne starte med at overlade institutionerne den meget omtalte selvforvaltning. Man kunne give dem en pose penge i stedet for et fantastisk stift kontosystem.

Fra mange sider har ministeren modtaget henstilling om, at det nu er på tide at få set på fripladsgrænserne. De har ikke været ændret i over tre år og er helt uantagelige. Selv eneforsørgeren med en beskeden indkomst betaler fuld takst, og den fulde takst er for nogle kommuner blevet meget høj. Hvis vi mener noget med, at børnefamilierne skal styrkes, nytter det ikke noget, at landets dyreste vuggestueplads i forældrebetaling koster 1.756 kr., som den gør i Skævinge Kommune, og at den dyreste børnehaveplads tilsvarende koster 1.225 kr. i forældrebetaling i Helsingør Kommune. Det er i øvrigt interessant at lægge mærke til, at begge kommuner ligger i den konservative ordførers amtskommune.

Der skal helt andre priser til, og i hvert fald må jeg konstatere, at i forhold til vore ideale mål og vore ideale planer med hensyn til forældrebetaling går det den helt forkerte vej.

Bo Kristensen (KF):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til, ligesom ordføreren for mit parti, fru Lizzie Lichtenberg, gjorde det, at takke socialministeren for en særdeles gennemarbejdet redegørelse for børnenes forhold og situation og for, hvad der bør gøres i form af øget aktivitet. Det er meget tilfredsstillende, at en sådan samlet oversigt er stillet til rådighed for Folketinget, og jeg håber, at man i den kommende tid vil opleve et udvalgsarbejde, som vil centrere sig om det, socialministeren her lægger op til.

Men det, der også kaldte mig herop, var fru Helle Degns bemærkninger om arbejds-

markedets situation, specielt den sidste overenskomst. Det ville være ret så interessant at få at vide af fru Helle Degn, om ikke det er sådan, at den overenskomst, som er indgået, er indgået mellem parterne på arbejdsmarkedet, og er det ikke sådan, at de faglige organisationer under LO har bidraget til den? Men det er måske forbigået fru Helle Degns opmærksomhed. Og den forhandling, som jeg på dagspressen forstår der efterfølgende har været mellem Socialdemokratiet og LO's forretningsudvalg, har måske ikke været så interessant for fru Helle Degn. Det har den været for hr. Camre, som jo havde nogle interessante bemærkninger dagen efter fællesmødet. Det siges her af hr. Camre, at denne overenskomst økonomisk var for dyr. Det synes jeg er ganske interessant, når vi nu får at vide af fru Helle Degn, at den måde, den er bygget op på, er alt, alt for dårlig for familierne.

Jeg hæftede mig også ved nogle bemærkninger, fru Helle Degn kom med om, at der er tale om 65 timer om ugen. Ja, men det med de 65 timer er jo ikke noget nyt, fru Helle Degn, det blev indført i overenskomsten i 1974 og oven i købet vedtaget ved lov her. Så vidt jeg erindrer, var fru Helle Degn også medlem af Folketinget dengang. Det er altså en fortsættelse af en gammel overenskomstaftale mellem parterne.

Hvad går den så ud på? Nu hører vi, at den er skrækkelig og gyselig over for familierne, og så er det sådan, at den netop giver en større mulighed for fleksibilitet, fordi man kan have et antal timer ud over de 37 på en uge, men til gengæld skal timer, man har for meget, ifølge overenskomsten afspadseres inden for de næste 10 uger, og det skal varsles over for lønmodtageren. Dermed bliver der mulighed for at planlægge familiemæssigt og skaffe sig nogle supplerende fridage i andre uger til gengæld for det ekstraarbejde, man har haft. Jeg mener, at her er der i virkeligheden tale om noget positivt, nemlig en større fleksibilitet for den enkelte familie, idet de med tofamilieindkomsten kan planlægge, hvad man skal samarbejde med sine børn om i fritiden. Det undrer mig meget, at vi her fra talerstolen skal høre, at det er Arbejdsgiverforeningen, som har lavet en sådan overenskomst. Det er jo parterne på arbejdsmarkedet, og oven i købet har fru Helle